

Arrest

nr. 76 499 van 5 maart 2012
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Georgische nationaliteit te zijn, op 2 november 2011 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 september 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 9 december 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 22 december 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken F. TAMBORIJN.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat J. VANHALST, en van attaché E. DEWIL, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker kwam op 28 oktober 2008 toe op Belgisch grondgebied en diende op 29 oktober 2008 een asielaanvraag in.

1.2. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen nam op 30 september 2011 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Verzoeker werd hiervan per aangetekend schrijven d.d. 30 september 2011 in kennis gesteld.

Dit vormt de bestreden beslissing. Deze is als volgt gemotiveerd:

A. Feitenrelaas

U bent in 1977 geboren in Tbilisi uit een huwelijk van een etnisch Georgische vader en een etnisch Ossetische moeder. Uw naam bij geboorte was D.(...) K.(...). Uw ouders gingen in 1994 in Tchinvali, Zuid-Ossetië wonen. In 1995 diende u uw militaire dienst te vervullen in het Georgisch leger in Telavi. Toen uw eenheid naar Abchazië zou worden gestuurd, weigerde u deze opdracht uit te voeren. Uit vrees voor arrestatie en beschuldigd te worden van het weigeren van een bevel uit te voeren, ontvluchtte u de legerbasis en ging u naar Zuid-Ossetië. U verkreeg er identiteitsdocumenten onder de Ossetische naam van uw moeder (Bagiaev). U vervulde uw militaire dienst in het leger van Zuid-Ossetië. Tijdens uw legerdienst werd u bedreigd en vernederd omwille van uw origine. Na uw legerdienst werkte u als vrijwilliger in de kerk. Samen met een priester boden jullie via het kerkelijk fonds "Heilig Kruis" humanitaire hulp aan. De autoriteiten in Zuid-Ossetië waren niet tevreden dat er ook Georgiërs werden geholpen. U werd hierom meerdere malen ondervraagd door de KGB. In 2000 eisten de autoriteiten dat u het fonds zou opdoeken. Er kwamen ook OMON-medewerkers langs die goederen meenamen. Samen met de priester gingen jullie klacht indienen bij de politie. De volgende dag werd u echter zelf gearresteerd voor die diefstal. Na tussenkomst door de priester werd u vrijgelaten. Ondertussen had u uw vrouw, die van Georgische origine is, leren kennen en ging u met haar samenwonen in Tchinvali. Als de etnische spanningen opliepen in Zuid-Ossetië keerde uw vrouw terug naar Georgië. U reisde naar Georgië met uw Zuid-Ossetische documenten om er regelmatig boodschappen te doen voor het fonds omdat het daar goedkoper was en om er uw vrouw te bezoeken. Toen Kokoyev verkozen werd tot nieuwe president van Zuid-Ossetië kreeg uw familie problemen. Medewerkers van de vorige president - zoals uw oom - werden nu bedreigd door de entourage van Kokoyev. U en uw vader werden bedreigd en geslagen door onbekenden die op zoek waren naar uw oom. Na tussenkomst van de priester werden jullie niet langer fysiek belaagd. In augustus 2008 barstte het militair conflict tussen Georgië en Zuid-Ossetië los. Tchinvali werd beschoten. U werd opgeroepen door het militair commissariaat van Tchinvali maar ging hier niet op in waarna u werd gezocht door de politie. Op 05/08/2008 vluchtte u naar het dorp Nikosi, dat onder controle van de Georgiërs was. U ging hierna uw vrouw opzoeken in Kurdgelauri waarna u onderdook bij een neef van haar. Met de hulp van deze neef vluchtte u in oktober 2008 naar België waar u op 29/10/2008 uw asielaanvraag indiende. U bent in het bezit van de volgende documenten: een Russisch internationaal paspoort, een kopie van uw oud sovjetpaspoort, rijbewijs, militair boekje, een geboorteakte dd. 14/02/1997 en dd. 26/12/2003, een document ter vervanging van uw paspoort, een geboortebewijs, een attest van staatsburgerschap van Zuid-Ossetië, een kopie van de identiteitskaart van uw partner, een kopie van de geboorteakte van uw dochter, een kopie van uw kerkelijke huwelijksakte, een foto, en een brief van de priester.

B. Motivering

Uit uw verklaringen blijkt (CGVS p. 19 & 22) ten eerste dat u niet naar Georgië kan terugkeren omdat u er gezocht wordt omwille van uw desertie en omdat u er problemen zou kennen omwille van uw gemengde Georgisch-Ossetische origine; ten tweede kan u niet naar Zuid-Ossetië teruggaan omwille van uw gemengde origine en omdat u er niet bent ingegaan op een militaire oproeping, en ten derde kan u niet naar Rusland gaan omdat u geen staatsburger bent van dit land en aan de grens zal worden teruggestuurd naar Zuid-Ossetië. U verklaart (CGVS p. 3) dat u momenteel een staatsburger bent van Zuid-Ossetië, dat u misschien nog staatsburger bent van Georgië, en dat u nooit het staatsburgerschap van Rusland heeft gehad. U verklaart verder (CGVS p. 7 & 22) dat indien u naar Rusland zou gaan onmiddellijk aan de grens zou worden gearresteerd en terug naar Zuid-Ossetië worden gestuurd omdat uw Russisch internationaal paspoort geen officieel document is en niet is uitgegeven door de Russische instanties. Er moet worden opgemerkt dat u ter ondersteuning van uw asielaanvraag uw Russisch internationaal paspoort neerlegt. Uw bewering dat u ondanks dit paspoort geen staatsburger bent van Rusland valt echter niet te rijmen met de informatie voorhanden op het Commissariaat-generaal, waarvan een kopie aan uw administratief dossier werd toegevoegd. Uit deze informatie blijkt immers dat Rusland sinds 2000 op massale schaal Russische paspoorten heeft uitgereikt aan inwoners van Zuid-Ossetië, waardoor deze paspoorthouders burgers van Rusland werden. Het merendeel van de inwoners van Zuid-Ossetië bezit een dergelijk Russisch paspoort waarmee ze naar het buitenland kunnen reizen én waarmee ze als Russisch staatsburger vrij kunnen reizen op het grondgebied van Rusland. Uw bewering dat uw Russisch internationaal paspoort geen officieel document is omdat het werd uitgereikt door het ministerie van buitenlandse zaken terwijl dit door het ministerie van binnenlandse zaken moet gebeuren, kan evenmin worden weerhouden. Uit een analyse uitgevoerd door de Federale Politie (zie vaststelling dd. 09/02/2010 door de Direction Générale de la Police Judiciaire, DJF-ECOFIN, Office Central de Répression des Faux Documents) blijkt immers dat het door u neergelegde paspoort conform het aanwezige specimen werd bevonden. Bijgevolg kan er geen geloof gehecht worden aan uw bewering alszou u geen Russisch staatsburger zijn en u met dit paspoort niet naar Rusland zou kunnen reizen. Niet alleen wordt hierdoor uw algehele oprechtheid ondermijnd, maar moet er eveneens worden vastgesteld dat Rusland voor u een veilig land is waarvan u het staatsburgerschap bezit, hetgeen u

probeert verborgen te houden voor de Belgische asielinstanties. Behalve de hierboven weerlegde bezwaren die u aanhaalt waarom u niet naar Rusland kan, brengt u immers geen gegevens aan dat er wat u betreft, ernstige aanwijzingen bestaan van een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in het Vluchtelingenverdrag van Genève, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, indien u zich zou begeven op het grondgebied van Rusland. Aangezien u de Russische nationaliteit bezit en u omwille van de beweerde problemen die u in Rusland zou kennen noch de vluchtelingenstatus noch subsidiaire bescherming kan worden toegekend, dienen de door u aangehaalde problemen in Georgië en Zuid-Ossetië niet meer onderzocht te worden. De afwijzing van uw asielaanvraag ten overstaan van het land waarvan u de nationaliteit bezit, meer bepaald Rusland, volstaat immers om te besluiten dat u in de mogelijkheid bent om zich onder de bescherming van Rusland te stellen voor uw vrees ten overstaan van Georgië en Zuid-Ossetië. De overige door u neergelegde documenten (een kopie van uw oud Sovjet paspoort, rijbewijs, militair boekje, een geboorteakte dd. 14/02/1997 en dd. 26/12/2003, een document ter vervanging van uw paspoort, een geboortebewijs, een attest van staatsburgerschap van Zuid-Ossetië, een kopie van de identiteitskaart van uw partner, een kopie van de geboorteakte van uw dochter, een kopie van uw kerkelijke huwelijksakte, een foto, en een brief van de priester) kunnen deze conclusie niet wijzigen aangezien deze documenten betrekking hebben op Georgië en Zuid-Ossetië, maar geen informatie leveren over Rusland.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. “

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker voert in zijn middel de schending aan van artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (Vluchtelingenverdrag), van het vertrouwensbeginsel, van het objectiviteitsprincipe, van de motiveringsplicht en van de algemene zorgvuldigheidsplicht.

In een eerste middelonderdeel stelt verzoeker het volgende:

“Zijn moeder is van etnische origine Zuid-Ossetië, zijn vader is Georgiër; zijn echtgenote (de moeder van zijn dochter) is Georgische; Een legerdienst heeft hij eerst gedaan in Georgië. en staat er geseind als deserteur. weigerde met de eenheid naar Abchazië te gaan, plus gezien een erg geschil en vechtpartij met zijn commandant: Toen hij in 1995 naar Zuid-Ossetië vertrok, en naamsverandering deed (Ossetisch klinkende naam van zijn moeder) moest hij er een jaar legerdienst doen; Oorspronkelijk is verzoeker Georgiër. in zijn verklaring voor het CGVS zegt hij dat hij in feite staatsburger van Zuid-Ossetië is. en misschien nog staatsburger van Georgië. doch woonachtig in Zuid-Ossetië, maar herhaalt verscheidene malen zowel op de vragenlijst DIENST VREEMDELINGENZAKEN (eerste onderhoud betreffende zijn asielaanvraag, op datum 30.10.2008) als tijdens zijn gehoor op 3 1.08.2009 op het CGVS zelf, dat hij geenszins Russische staatsburger is. Doorheen al zijn verklaringen op verscheidene tijdstippen afgelegd, werd geen enkele tegenstrijdigheid genoteerd. hij kon altijd het gepast en gedetailleerd antwoord geven : wat toch de eerlijkheid in zijn verhaal kentschetst en waar toch regelmatig de vrees tot uiting komt bij een eventueel terugkeer naar zowel ZUID-OSSETIE. als naar GEORGIE; Van terugkeer naar RUSLAND kan geen sprake zijn, hij is geen Russisch staatsburger en het blijkt duidelijk dat het ontvangen van een russisch paspoort eerder gesteund is op geopolitieke machtslust vanwege RUSLAND welke het gebied ZUID-OSSETIE, gelegen in Noord-Georgië volledig onder haar controle wil inpalmen: Zijn vrees voor terugkeer is hierdoor geuit : ook werd hij verscheidene malen aangehouden : hij weigerde een militair bevel uit te voeren in GEORGIE : hij werd aangehouden, en is als deserteur bestempeld: Tijdens zijn activiteit in het « Heilig Kruis» een humanitaire hulporganisatie. wordt diefstal van goederen vastgesteld. Hij gaat naar de politie in Georgië, maar ze geloven hem niet, hij wordt zelf beticht van diefstal en kort aangehouden ; een derde aanhouding gebeurt toen hij zich verplaatst in Georgië. zonder georgische papieren, doch wel met Ossetische papieren : zijn geld wordt, zonder redenen in beslag genomen, en nergens wordt zijn aanhouding geregistreerd; Hij werd door de OMON mishandeld omwille van zijn etnische afkomst; Tijdens de president-wissel in Georgië werd verzoeker en zijn vader, mishandeld en geslagen : dit als wraak omdat een oom (broer van zijn moeder) als adviseur werkte voor de vorige president van Zuid-Ossetië; Uit zijn uitgebreid gehoorblad bij het CGVS op 31.08.2009 de hierboven aangehaalde gegevens blijkt duidelijk dat de etnisch gemengde afkomst van verzoeker. te plaatsen in de machtsstrijd voor de KAUKASUS-regio die in een oorlogsspanningsveld vertoeft (Zuid-Ossetië Georgië en Rusland) maakt dat hij een gegronde vrees heeft voor zijn leven of erge mishandelingen indien hij naar zijn oorsprongsland zou terug keren;”.

In een tweede middelonderdeel geeft verzoeker enkele overwegingen uit de bestreden beslissing weer en vervolgt daarna:

“(…)

De paspoortproblematiek werd uitvoerig behandeld tijdens het gehoor op het CGVS op 31.08.2009; Ten eerste dient opgemerkt te worden dat het feit dat massaal paspoorten worden afgeleverd door Rusland, dit een geopolitieke taktiek is van Rusland, die langzamerhand de regio Zuid-Ossetië wil impalmen; Dit was ten andere de bedoeling van de oorlog die augustus 2008 plaatsvond, en waarbij russische troepen niet enkel Zuid-Ossetië binnendrongen doch ook de hoofdstad van Georgië, met name Tbilisi. Het is niet omdat Rusland massaal paspoorten uitdeelt in Zuid-Ossetië aan het merendeel van de bewoners, dat verzoeker daarom automatisch russisch staatsburger wordt; Verzoeker laat opmerken dat hij ten andere nooit gebruik heeft gemaakt van het russisch paspoort (geen enkele uit- of ingang stempel staat in het paspoort); Hij is ten andere geen russische staatsburger, hetgeen hij meerdere malen doorheen zijn gehoren uitlegt (eerst op DVZ op 30.10.2008 daarna op het CGVS op 31.08.2011); Zijn verklaringen in die zin zijn gelijklopend met de door hem aan het CGVS overhandigde documenten; Nergens is enige tegenstrijdigheid nog enig punt van twijfel hierover aan te merken bij verzoeker. Gezien dit paspoort nooit gebruikt werd zal het blijkbaar aan de bevoegde diensten terugggegeven worden;”

Met betrekking tot het motief dat verzoekers paspoort conform het aanwezige specimen werd bevonden, stelt verzoeker:

“Het Russisch paspoort (stukken 3/1 t/met 3/20 zijn hiervan de integrale kopij) is misschien wel conform één of ander neergelegd specimen : doch dit is een algemene opmerking dat de politiedienst geeft; in dit specifiek geval van paspoort 51 N° 2164004 blijkt het niet vergeleken te zijn geweest met het specimen van paspoorten afgeleverd bij speciale serie voor Zuid-Ossetië, voor het jaar 2004; Ook stelt de dienst « Office Central de Répression des Faux Documents » dat de uitgifteplaats niet vermeld staat: Verzoeker stelt vast dat het uitgifte orgaan « Myd Poccyy » is!! Dit is juist een anomalie dat niet opgemerkt werd door de Fraude-afdeling van de politie. Op het paspoort aangeduide geboorteplaats is : « Grusia/Ussr » wat vertaald wordt in « Georgie/Ussr » nogmaals een anomalie dat niet weergegeven wordt in het rapport van de politie (stuk 4/1), dat aanduidt dat zij geen enkele « anomalie » gevonden hebben, doch er zijn er. De politiedienst duidt aan dat BAGIAEV, Denis, geboren is in TSKHINVAL (RUS) doch die geboorteplaats staat niet vermeldt op het rood russisch paspoort.. Het betreft dus een onvolledig ingevuld paspoort hetgeen de voormelde politiedienst zelf niet gezien heeft, want die doet afleidingen die verkeerd zijn (TSKHINVAL is niet GRYSIA (staat gelijk met GEORGIE in het Russisch) en TSKHINVAL ligt in Zuid-Ossetië en niet in GEORGIE) (stukken 4/1 en 4/2); Er kan maar besloten worden dat het onderzoek slordig en onvolledig gedaan werd, en dat hieruit onzorgvuldig tot een beoordeling gekomen wordt door het CGVS;”

In een derde middelonderdeel citeert verzoeker een paragraaf uit de bestreden beslissing, waarna hij het volgende stelt:

“(…)

Verzoeker wenst niet naar Rusland te reizen, hij is er ten andere nooit geweest, heeft er geen binding, is niet geïnteresseerd en dit paspoort werd afgegeven in ruil voor andere ingeleverde oudere documenten van regio Zuid-Ossetië, te plaatsen in de geopolitieke veroveringscultuur van Rusland; Zoals verzoeker herhaaldelijk aanhaalt is hij geen russisch staatsburger: hij vraagt geen asiel noch subsidiaire bescherming aan tegenover Rusland, wel tegenover GEORGIE en/of ZUID-OSSETIE. In zijn asielproblematiek heeft hij zijn vrees van terugkeer naar Zuid-Ossetië en naar Georgië in detail herhaaldelijk uitgedrukt : hij heeft nooit asiel aangevraagd tegenover Rusland: Dat hij ter gelegenheid van zijn gehoor op het CGVS het russisch paspoort bekomen in Zuid Ossetië, uitgegeven door diensten van het ministerie van Buitenlandse zaken, spontaan afgegeven heeft: gezien hij geen russisch staatsburger is, en gezien hij in feite dit paspoort niet gebruikt noch wenst te gebruiken: Verzoeker is niet in Rusland geboren, heeft er nooit gewoond, heeft nooit de russische nationaliteit aangevraagd en heeft er geen enkele binding; Verzoeker's ouders, echtgenote en kind hebben ook niet de russische nationaliteit; Het CGVS legt geen nationaliteitsattest of bewijs neer dat verzoeker de russische nationaliteit zou bezitten: Verzoeker brengt nog volgende elementen naar voor: het paspoort werd nooit gebruikt voor een « reis » noch iets anders: ten andere geen enkel teken van gebruik erin (zie al de kopijs genummerd van 3/1 tot en met 3/20 — geen enkel blad is afgestempeld noch draagt enige melding naar Rusland te zijn geweest); Als het CGVS schrijft dat zijn algehele oprechtheid ondermijnd wordt en veilig land waarvan hij staatsburger is Dit zijn verkeerde afleidingen van het CGVS die indruisen tegen de werkelijkheid; Dat het CGVS beweert dat asielzoeker zaken probeert verborgen te houden. Het CGVS vraagt wat eventueel zou verborgen zijn zodanig dat asielzoeker kan antwoorden. Het is het CGVS dat de werkelijkheid niet wil inzien. Verzoeker moet toch geen vrees bewijzen of risicos aanhalen indien hij volgens beweringen van het CGVS naar Rusland zou willen gaan. Het is zijn land

niet, hij heeft er geen enkele binding ten andere — buiten het niet meer geldig russisch paspoort — bewijst het CGVS geen enkele band tussen asielzoeker en Rusland: Goed is ook rekening te houden met het militair boekje. dat hierbij integraal gekopieerd bijgevoegd wordt: geen enkele legerdienst in Rusland (zie stukken 5/1 tot en met 5/20) hoe zou asielzoeker van russische nationaliteit zijn; Het betrokken paspoort is ten andere vervallen (geldigheid van 27.02.2004 tot 27.02/2009) : zal nooit verlengd worden gezien de afwezigheid van enige interesse, en voornamelijk gezien de foutieve aanduiding van Russische staatsburgerschap; Dan nog beweren dat de afwijzing van de asielaanvraag van verzoeker ten overstaan van het land waarvan hij de nationaliteit bezit, meer bepaald volgens het CGVS Rusland, dat dit zou volstaan om te besluiten dat verzoeker in de mogelijkheid is om zich onder de bescherming van Rusland te stellen voor zijn vrees ten overstaan van Georgië en Zuid-Ossetië; Het CGVS analyseert geenszins de vrees t.o.v. Georgië en Zuid-Ossetië, het concludeert dat door het feit de Russische nationaliteit te bezitten om zich te beschermen tegen de vrees t.o.v. Georgië en Zuid-Ossetië? Het CGVS stelt dus duidelijk dat de door verzoeker aangehaalde problemen in Georgië en in Zuid-Ossetië niet meer dienen onderzocht te worden, aangezien hij de russische nationaliteit bezit en omwille van beweerdde problemen die hij in Rusland zou kennen noch de vluchtelingenstatus noch subsidiaire bescherming kan worden toegekend. Dan nog besluit het CGVS dat verzoeker, gezien de afwijzing van zijn asielaanvraag ten overstaan van het land waarvan hij de nationaliteit bezit, meer bepaald Rusland, dat hij de mogelijkheid heeft om zich voor zijn vrees ten overstaan van Georgië en Zuid-Ossetië. onder de bescherming van Rusland te stellen; Verzoeker brengt daar tegenover: Hij is geen Russische staatsburger is, wel Georgiër, van gemengd etnische afkomst : zuid-Ossetië en Georgië; Uit het voorgaande volgt dat gezien CGVS beweert dat hij russische burger is, dat zijn problemen ten aanzien van GEORGIE en ZUID-OSETIE niet meer dienen onderzocht te worden; Verzoeker besluit dat de besluitvorming geen rekening houdt met al de door verzoeker aangehaalde elementen en de vele voorgelegde bewijsstukken (rijbewijs, diverse attesten, militair boekje. enz.) Dan nog wordt een paspoort onvolledig gecheckt door een « fraudediens » van de politie; De motivatie van het CGVS is onvolledig en houdt geen rekening met alle voorgelegde, zelfs soms originele bewijsstukken: Er wordt geen beroep gedaan — op één bladje na — op goede landeninformatie. hetgeen hier ontbreekt; De besluitvorming van het CGVS is bijgevolg slordig.”

In een vierde middelonderdeel omtrent de neergelegde documenten, stelt verzoeker:

“Het is juist omdat ze Zuid-Ossetië en Georgië betreffen dat die interessant zijn. Verzoeker stelt tot ontstentenis dat het CGVS ze niet wenst te gebruiken in dit dossier! Als het CGVS zelf aanhaalt dat deze documenten geen informatie leveren over Rusland. waarom dan volhouden als dat verzoeker de Russische nationaliteit zou bezitten Net CGVS stelt zelf dat deze documenten de conclusie van het CGVS niet wijzigen aangezien deze documenten betrekking hebben op Georgië en Zuid-Ossetië dit is dan ook, stelt verzoeker het bewijs dat de problematiek ligt op het grondgebied van deze twee gebieden, van waar de ouders van verzoeker afkomstig zijn. waar hij geboren werd, waar hij woonde, werkte, militaire dienst vervulde (op twee plaatsen GEORGIE en ZUID-OSETIE, huwde, zijn kind geboren werd, kortom waar het centrum van zijn belangen lag; Verzoeker wenst nog tegen die besluitvorming van het CGVS in te brengen: Juist aan de hand van de analyse van deze documenten, komt tot uiting dat het centrum van zijn belangen GEORGIE en/of ZUID-OSETIE zijn. doch geenszins Rusland: Dat — hetgeen lange tijd in beslag kan nemen — nodige stappen gedaan zullen worden teneinde supplemeentair bewijsmateriaal te verzamelen dat nog explicieter kan aantonen dat BAGIAEV Denis geenszins Russische staatsburger is; Dat ten andere geen enkel nationaliteitsbewijs zou kunnen bevestigen dat hij Russische staatsburger is 15 Dat gezien de afstanden om naar GEORGIE en/of ZUID-OSETIE te gaan teneinde er gezien de complexiteit van de naamveranderingen en woonstveranderingen, en seiningen in de politiebestanden (militaire dienstweigering en onvolledige militaire dienst op twee plaatsen. zowel in Georgië als in Zuid-Ossetië) documenten te staving van huidig verzoek nog te kunnen bekomen. Dat asielzoeker onmogelijk deze verplaatsing kan uitvoeren, gezien de risico's, in de twee regio's; Dat verzoeker hoopt dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen hiermede rekening zal willen houden; In de CONCLUSIE stelt verzoeker: Uit het voorgaande kan besloten worden dat het zorgvuldigheids- en vertrouwensbeginsel alsmede de administratieve motiveringsplicht door de beslissing van het CGVS geschonden werd.”

Verzoeker voegt aan zijn verzoekschrift een kopie toe van zijn Russisch paspoort, brieven van de Federale Politie die ook in het administratief dossier zijn opgenomen en een kopie van zijn militair boekje.

Ter terechtzitting legt verzoeker twee kopieën van woonplaatsattesten neer zonder vertaling.

2.2. In de bestreden beslissing wordt er vooreerst op gewezen dat verzoeker verklaart dat hij een staatsburger is van Zuid-Ossetië, dat hij misschien staatsburger is van Georgië en dat hij nooit het staatsburgerschap van Rusland heeft gehad. Verzoeker beschikt nochtans, zo wordt in de beslissing

gesteld over een Russisch internationaal paspoort. Uit de informatie die door de commissaris-generaal aan het administratief dossier werd toegevoegd, blijkt dat Rusland sinds 2000 op massale schaal Russische paspoorten heeft uitgereikt aan inwoners van Zuid-Ossetië, waardoor deze paspoorthouders burgers van Rusland werden. Verzoekers bewering dat dit geen officieel document is, wordt volgens de commissaris-generaal tegengesproken door de analyse uitgevoerd door de Federale Politie. Verzoeker brengt geen gegevens aan, zo vervolgt de beslissing, dat er ernstige aanwijzingen bestaan van een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade indien hij zich zou begeven op het grondgebied van Rusland. De afwijzing van de asielaanvraag ten overstaan van het land waarvan verzoeker de nationaliteit bezit, namelijk Rusland, volstaat volgens de commissaris-generaal om te besluiten dat verzoeker in de mogelijkheid is om zich onder de bescherming van Rusland te stellen. De neergelegde documenten kunnen de conclusie niet wijzigen aangezien de documenten betrekking hebben op Georgië en Zuid-Ossetië.

2.3. Artikel 48/3, § 1 van de vreemdelingenwet bepaalt:

“De vluchtelingenstatus wordt toegekend aan de vreemdeling die voldoet aan de voorwaarden van artikel 1 van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen dat op 28 juli 1951 te Genève tot stand is gekomen, zoals gewijzigd bij het Protocol van New York van 31 januari 1967.”

Dit artikel verwijst naar artikel 1 van het Internationaal Verdrag van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen (Vluchtelingenverdrag). Luidens artikel 1, A, (2) van dit verdrag is een vluchteling elke persoon *“die (...) uit gegronde vrees voor vervolging wegens zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging, zich bevindt buiten het land waarvan hij de nationaliteit bezit, en die de bescherming van dat land niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil invoeren, of die, indien hij geen nationaliteit bezit en verblijft buiten het land waarvan hij vroeger zijn gewone verblijfplaats had, daarheen, niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil terugkeren.”*

Artikel 48/4, § 1 van de vreemdelingenwet bepaalt:

“De subsidiaire beschermingsstatus wordt toegekend aan de vreemdeling, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en die geen beroep kan doen op artikel 9ter, en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst, of in het geval van een staatloze, naar het land waar hij vroeger gewoonlijk verbleef, terugkeert, een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in paragraaf 2 en die zich niet onder de bescherming van dat land kan of, wegens dat risico, wil stellen en niet onder de uitsluitingsgronden zoals bepaald in artikel 55/4, valt.”

Artikel 48/4, § 1 van de vreemdelingenwet, dat de omzetting beoogt van artikel 2, e) van de richtlijn 2004/83/EG van de Raad van 29 april 2004 inzake minimumnormen voor de erkenning van onderdanen van derde landen en staatlozen als vluchteling of als persoon die anderszins internationale bescherming behoeft, en de inhoud van de verleende bescherming (Kwalificatierichtlijn), kent geen internrechtelijke begripsomschrijving van het begrip “land van herkomst”. Een richtlijnconforme interpretatie van dit begrip houdt in dat het moet worden begrepen in de zin van hetgeen is gedefinieerd in de voornoemde richtlijn, met name als *“het land of de landen van de nationaliteit of, voor staatlozen, van de vroegere gewone verblijfplaats”* (artikel 2, k) van de Kwalificatierichtlijn). Uit het voorgaande volgt dat de nood aan bescherming geboden door de voornoemde artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet moet getoetst worden ten aanzien van het land of de landen van de nationaliteit van de verzoekende partij of, voor staatlozen, van de vroegere gewone verblijfplaats. Deze vereiste vloeit voort uit de noodzaak om te beoordelen of verzoeker de bescherming van dit land niet kan of om geldige redenen niet wil invoeren.

2.4. Er dringt zich te dezen een onderzoek op naar de nationaliteit van verzoeker. Verzoeker verklaart tijdens het gehoor dat hij staatsburger is van Zuid-Ossetië en dat hij misschien nog staatsburger is van Georgië (stuk 4, gehoorverslag CGVS 31/08/2009, p. 3). De Raad stelt echter vast dat verzoeker zijn beweerde nationaliteiten niet aantoonbaar maakt. Verzoeker ontkent uitdrukkelijk staatsburger te zijn van de Russische Federatie (*Ibid.*), maar legde wel een Russisch internationaal paspoort voor (stuk 12, Documenten) waarop uitdrukkelijk vermeld staat dat hij een staatsburger is van de Russische Federatie. Op grond van dit stuk lijkt de Raad te moeten besluiten dat de behoefte aan bescherming van verzoeker moet worden getoetst ten aanzien van de Russische Federatie.

2.5. In zijn verzoekschrift volhardt verzoeker dat hij geen Russisch staatsburger is en dat de afgifte van het Russisch paspoort wijst op machtswellust vanwege Rusland die het gebied Zuid-Ossetië willen inpalmen. Volgens verzoeker wordt men door het uitdelen van een paspoort aan een bewoner niet automatisch staatsburger en hij wijst erop dat hij nooit gebruik heeft gemaakt van dit Russisch paspoort,

dat hij geen binding heeft met de Russische Federatie en er geen legerdienst heeft gedaan. Volgens verzoeker is het paspoort behept met een aantal anomalieën aangaande het uitgifteorgaan en de geboorteplaats, waaruit hij besluit dat het onzorgvuldig werd onderzocht. In zijn verzoekschrift stelt verzoeker uitdrukkelijk dat hij geen asiel aanvraagt noch subsidiaire bescherming “tegenover Rusland”.

2.6. Uit de informatie die door de commissaris-generaal aan het administratief dossier werd toegevoegd blijkt dat Rusland sinds 2000 op massale schaal Russische paspoorten heeft uitgereikt aan inwoners van Zuid-Ossetië, waardoor deze paspoorthouders Russische staatsburgers werden (stuk 13, Landeninformatie, Antwoorddocument GEO2011-007, Zuid-Ossetië, staatsburgerschap, paspoort 29/09/2011). De blote beweringen van verzoeker over de motieven van de Russische overheid en zijn gebrek aan bindingen met het land waarvan hij kennelijk de nationaliteit heeft, zijn niet van aard om deze objectieve informatie uit het administratief dossier te weerleggen. Op grond van de analyse van het document door de terzake gespecialiseerde diensten van de Federale Politie blijkt dat het door verzoeker neergelegde paspoort conform het aanwezige specimen werd bevonden (stuk 12, Documenten, renseignements concernant le document...). Waar verzoeker wijst op bepaalde anomalieën, merkt de Raad vooreerst op dat de afwezigheid van de vermelding van de plaats van uitgifte geen anomalie betreft op het exemplaar van verzoeker, maar dat deze vermelding op dergelijke Russische paspoorten ontbreekt. Verder stelt de Raad vast dat uit de informatie die door de verwerende partij aan haar nota met opmerkingen werd toegevoegd, blijkt dat Zuid-Ossetië pas in 2008 als onafhankelijke republiek werd erkend door de Russische Federatie (Bijlage Verweernota, ‘South Ossetia’). Bijgevolg is het volkomen normaal dat verzoekers paspoort, dat werd afgeleverd in 2004 diens geboorteplaats nog als “Georgië” beschouwd. Verzoeker kan zeker niet worden bijgetreden in zijn bewering dat zijn paspoort niet aan een zorgvuldig onderzoek werd onderworpen. Tenslotte stelt verzoeker dat zijn paspoort niet zou vergeleken zijn met het specimen van paspoorten afgeleverd bij speciale serie voor Zuid-Ossetië, voor het jaar 2004, maar verzoeker toont niet in het minst aan dat uit een dergelijke vergelijking zou voortvloeien dat hij geen Russisch staatsburger zou zijn. Met betrekking tot de stukken die verzoeker ter terechtzitting heeft neergelegd, met name kopieën van attesten die verzoekers domicilie-adres bevestigen, merkt de Raad vooreerst op dat hij op grond van artikel 8 van koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen niet verplicht de stukken die niet voorzien zijn van een voor eensluidend verklaarde vertaling in overweging te nemen (RvS 11 maart 2009, nr. 4111 (c)). Bovendien stelt de Raad vast dat de neergelegde documenten kleurenkopieën zijn waaraan geen bewijswaarde kan worden gehecht (RvS 25 juni 2004, nr. 133.135). Ten slotte merkt de Raad inhoudelijk op dat uit attesten die de woonplaats van verzoeker vermelden onmogelijk zijn staatsburgerschap kan worden afgeleid. Op grond van wat voorafgaat dient te worden besloten dat verzoeker als Russisch staatsburger dient te worden beschouwd en zijn asielaanvraag ten aanzien van de Russische Federatie dient te worden beoordeeld.

2.7. De Raad wijst erop dat het principe van internationale bescherming als surrogaat en laatste uitweg bij het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade de plicht veronderstelt van elke asielzoeker eerst de nationaliteit en bescherming te benutten waarop hij aanspraak kan maken. Het volstaat met andere woorden om een asielrelaas te beoordelen naar één referentieland waarvan verzoekende partij de nationaliteit heeft, *in casu* de Russische Federatie. Aangezien verzoeker uitdrukkelijk te kennen geeft dat hij geen asiel aanvraagt noch subsidiaire bescherming “tegenover Rusland”, is een onderzoek van de voorgehouden problemen in Georgië en Zuid-Ossetië niet noodzakelijk en zijn de door verzoeker neergelegde documenten die betrekking hebben op de situatie in Georgië en Zuid-Ossetië volstrekt irrelevant.

2.8. Er werd geen schending aannemelijk gemaakt van artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag. Verzoeker maakt niet aannemelijk dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de bestreden beslissingen op grond van onjuiste feitelijke gegevens of op kennelijk onzorgvuldige wijze heeft genomen. Er werd geen schending van het zorgvuldigheidsbeginsel, van het vertrouwensbeginsel of van het “*objectiviteitsprincipe*” aangetoond. De beslissing steunt op deugdelijke juridische en feitelijke overwegingen. De materiële motiveringsplicht werd derhalve niet geschonden.

Het aangevoerde middel is in al zijn onderdelen ongegrond.

In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van de artikelen 1, A(2) van het Vluchtelingenverdrag en 48/3 van de vreemdelingenwet, of een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet, in aanmerking worden genomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijf maart tweeduizend en twaalf door:

dhr. F. TAMBORIJN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. ROSIER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

F. TAMBORIJN